

DONDERDAG DEN

5den FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHÉ COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, den 2 Februarij 1835.

(7794) Alzoo JOHAN JULIUS GUTTLER, SPILKER, ISAAC JACQUES DE MESQUITA en LAURENS ARON DEMESQUITA, de eerste voor vijf zede, en de beide laststgenomde voor een zede, Eigenaren van de Plantaadje *Reijnfort*, zich bij ekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd; met verzoek om de Slavenmagt van gemelde Plantaadje, met uitzondering van de Slaven, met namen: *Snaak, Kwamina, Titus, December, Abraham, Fatima* en *Clara*, af- en op de privé namen der rekestranten over te schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren op te roepen, alle de genen welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van veertien dagen, na de dagtekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aantekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, den 2 Februarij 1835.

(7843) Alzoo LAMBERTUS THIJM en ANTHONIJ WHARTON WHITE, als Administrateurs van de Plantaadje *Fredrikslust*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om den Slaaf *Frans* af- en op de privé namen van E. WIJLDE, J. C. HALWARD, Mevrouw GRUBBE, A. W. WHITE, J. F. H. A. WILTENS, als Eigenaren van de voorschreven Plantaadje over te schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen, alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van veertien dagen, na de dagtekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aantekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, den 3 Februarij 1835.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlanden West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Setling van het Brood* bepaald is, als volgt:

Een BROOD van 8 Centen, moet wegen 8 Onsen.

En dat van 4 Centen, 4 Onsen.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ADMINISTRATIVE POLICIE.

De Assistent ten Burele van den Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*, met bevoegdheid voor de Administrative Policie, als daartoe behoorlijk geautoriseerd, herinnert alle Houders of Eigenaren van zoodaanaamde *lange Wagens en Karren* aan hunne gehoudenheid, om deze hunne Voertuigen, krachtens de bestaande Wetsbepalingen (art. 18 der Publicatie van 26 Februarij/29 Maart 1815, in verband met de Publicatie van het voormalig Gemeente Bestuur binnen deze Kolonie, de dato 1 Mei 1832), in den loop deser maand, van zoodanig merk te doen voorzien, als aan den Directeur van 's Lands Grond *Boniface* is aangegeven, en welk merk, deze, ter gezegde plaats, des *Saturdays van iedere Week*, op dezelve *Wagens en Karren* zal doen stellen.

PARAMARIBO, den 3 Februarij 1835.

De Assistent voornoemd,
J. BROMET.

De WIKMEESTERS der Wijk L. D. eerste gedeelte, zullen, overeenkomstig de Publicatie de dato 5 Maart 1828, en gepubliceerd den 6den daaraanvolgende, op Maandag den 9den Februarij een aanvang maken met de *Jaarlykche Opneming* der Vrije Personen in hunne Wijk woonachtig; strekkende deze tot kennisgeving aan de geëerde Bewoners van voormelde Wijk.

PARAMARIBO den 4 Februarij 1835.

J. NUNES,
J. C. DOERRLEBEN.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, den 2 December.

Het herstelde ministerie, hetwelk zich gisteren zoo stoutelijk bereid verklaarde tot het beantwoorden van alle vragen, welke de afgevaardigden het bij het gemis van eene aanspraak van den troon zouden vermeenen te moeten onderwerpen, heeft misschien de stille hoop gekoesterd, dat wellicht het uitdagen tot het doen van zoodanige vragen, het werkelijk plaats grijpen daarvan zoude kunnen voorkomen; immers nu dezelve in de daad aan hetzelfde worden voorgelegd, aarzelt het in zijne beantwoording en zoekt het tijd te winnen.

Bij de zitting van heden morgen waren er slechts weinige afgevaardigden tegenwoordig en reeds was de Heer Dupin op het punt de vergadering te sluiten, toen de Heer Janvier met drift het spraakgestoelte beklom en zich aldus liet hooren:

»Mijne Heeren, gisteren zijn de ministers op dit spreekgestoelte verschenen, en hebben zij verklaard, gereed te wezen, alle zoodanige ophelderingen te geven, als hun gevraagd zouden worden, en nu kom ik de punten bepalen, over welke die inlichtingen, mijns bedunkens, behooren te loopen. Ik zal dan aan de ministers vragen, hoe het komt, dat de geachte Maarschalk Gérard het besluit genomen heeft, zich van hen af te scheiden? hoe het komt dat de ministers, na dit voorval

onderling verdeeld zijn geweest en er toe gekomen zijn hun ontslag in te zenden?

Met welk doel het ministerie van den 10den November daargesteld geworden is? Door welken plotselingen ommekeer de vijf, hun ontslag ingediend hebbende, leden in den raad terug gekeerd zijn en zich zoo schikkelijk hebben betoond, na zich zoo trotsch te hebben gedragen? Wijders zal ik vragen, welk stelsel zij zullen volgen, of het oude zal wezen? Of het beginsel, waarvan men de hoofdtrekken in het adres ontmoet, dat gene is, hetwelk zij volgen zullen? Ziedaar, waarop het ministerie hon dig zal behooren te antwoorden.

De Generaal Rugeand zegt te erkennen, dat het adres eenige scheele uitdrukkingen bevat, (daar de Generaal ongelukkiglijk zelf een weinig scheel ziet, verwacht zulke een algemeen gelach) hij verlangt dat de kamer zich rooiborstig omtrent den waren zin van dit document zal verklaren.

De Heer Thiers verzekert, dat het ministerie niet beter verlangt dan al de gevraagde ophelderingen te geven, maar zegt dat hetzelfde, aangezien het nog weinig talrijk zijn der kamer, zulks tot Maandag uitgesteld wenscht te zien. Na eenige debatten wordt zulks op Vrijdag bepaald.

In het avondblad van gisteren van den *Messenger* leest men onder zijne berigten het volgende:

»Laat ons evenwel vermelden, dat men gesproken heeft van een Koersier, door den Heer Bressan uit Berlijn afgevaardigd, om kennis te geven, dat men zich te die hoofdstad ernstig met de Luxemburgsche zaken bezig hield en dat dezelve ten nadeels van België zouden worden uitgewezen, met bedreiging van interventie; indien hetzelfde zich het goedschiks oordeel van het Groot-Hertogdom niet wilde getroosten. Hoe zal ons kabinet zich gedragen, ingevale dit berigt, hetwelk ons van alle kanten gewordt, zich moogt verwezenlijken.»

In de zitting van de kamer der Afgevaardigden van den 5 December, zijn de beraadslagingen over de jongste ministeriele veranderingen begonnen met een redevoorring van den Minister van Binnenlandsche zaken, den Heer Thiers, die volle twee uren geduurd heeft. Hij heeft daarin hoofdzakelijk gezegd, dat het ministerie reikhalzend naar het openbaar had uitgezien, waarin het wegens hetzelfde gedrag en regeringsstelsel, ophelderingen geven, en tevens de zekerheid kon verwerven, of het al dan niet op de ondersteuning van de meerderheid der Kamer rekenen kon. Dit was toch twijfelachtig geworden, sedert men aan het jongste adres van antwoord der Kamer van afgevaardigden eene uitlegging had gegeven, als of daarin het sedert vier jaren gevolgde regeringsstelsel aan hetwelk de tegenwoordige ministers steeds getrouw wenschte te blijven, was afgekeurd. Het verleenen eener algemeene kwijtschelding voor tot nu toe begane staatkundige misdrijven, was, zoo als de Heer Thiers verder bevestigde, het eerst in den afgelopen zomer voorgesteld, toen overal eene ongewone rust heerschte. Nadat echter de partijacht

dien maatregel als eene verloochening der tot nu toe gevolgde staatkunde had voorgesteld; nadat niet slechts in Spanje het vuur des burgeroorlogs weer was ontstoken, maar ook in Frankrijk sporen gewapenden opstand zich hadden vertoond; nadat de gezigteinder aan de zijde van het Oosten weder met wolken bedekt was geworden, hadden de tegenwoordige ministers zich tegen de kwijtschelding verklaard. De maarschalk *Gérard*, die een ander gevoelen leefde voorstaan, had dien ten gevolge zijne betrekking van eersten minister nedergelegd; en nu was de mogelijkheid om eenen voorzitter van 's Konings raad te vinden, zoo groot geworden, dat ook de tegenwoordige ministers zich genoopt hadden gezien, om af te treden. Door de zelfopoffering van den tegenwoordigen eersten Minister, Maarschalk *Mortier*, was het hun echter mogelijk geworden, om aan het verlangen des Konings tot het weder opnemen hunner waardigheden te voldoen. Zij hadden dit gedaan in het verste voornemen, om aan het tot nu toe gevolgde stelsel getrouw te blijven, hetwelk de Heer *Thiers* met den naam van *stelsel van wederstand* bestempelde. Men zou namelijk steeds wederstand bieden aan het verlangen dergenen, die het kiesrecht tot bijna alle standen van ingezetenen wilden hebben uitgestrekt, waardoor de kiesvergaderingen in het Zuiden en Westen zouden worden opgevuld met leden: die van de verheffing van *Hendrik V* of, van de oprigting van een gemeenebest droomden. Men zou, ofschoon aan de ware beginselen der Julij-omwenteling getrouw blijvende, elke oproerige beweging met kracht beteugelen; en ten aanzien der buitenlandsche staatkunde wederstand bieden aan de grootmoedige, doch dolzinnige kreten van Polen en Italia, en zich door trouw aan de bestaande verdragen blijven kenschetsen. In den verderen loop zijner rede schetste de heer *Thiers* den weldadigen invloed, dien het tot nu gevolgde stelsel op Frankrijk had gehad; beweerde, dat men in dat land thans meer dan ooit de vrede, vrede en een grooteren trap van welvaart genoot, dat in de laatste vier jaren, te midden van zoo vele woelingen, van de 3 600 000 man national-gardes slechts 30 000 waren ontwapend; dat thans slechts 221 veroordeelde staatkundige misdadigers in de gevangenissen zich bevonden. (Gij zwijgt van de honderde aangeklaagden! riep men hem toe); en dat men nog slechts op 40 gemeenteraden een besluit van ontbinding had behoeven toe te passen.

Omtrent de familie-vereeniging van verstelijke personen, welke nu laatstelijk te Berlijn heeft plaats gehad, zegt de *Engelsche Courrier*:

De doorlichte persoonadjen, die te Berlijn bijeen zijn geweest, om den Keizer van Rusland te ontmoeten en te begroeten, hebben allen, die stad weder verlaten, nadat het congres, bijaldien er een geweest is, zeer kort geduurd heeft en de zaken spoedig afgehandeld zijn geworden. Dat er aldaar over staatkundige onderwerpen gesproken is geworden, lijdt geen twijfel, maar wij kunnen niet veronderstellen, dat er in het afzijn en buiten de bekrachtiging van Prins *Metternich*, tot eenige algemeene veranderingen in de staatkunde van Europa besloten zou wezen.

GENT, den 5 December.

Onze groote schouwburg heeft zich sedert de laatste avonden den naam van *Belgisch Tooneel* waardig gemaakt. Bij de voorlaatste voorstelling was er een briefje op het tooneel geworpen, het publiek eischte voorlezing daarvan; een kommissaris van politie kwam zeggen, dat het reglement zulks verbood, het publiek bleef aandringen, en om een einde aan de zaak te maken, liet men de kraan van de gaz-pijp sluiten,

waardoor de gasche zaal in eens stik donker was en het publiek tastend een goed beekomen kon zoeken. Gisteren avond kon de voorstelling evenwel niet in den doeker beginnen, en het publiek gebeld over de wijze waarop het behandeld was geworpen, schreeuwde op nieuw en luider nog dan den vorigen avond om de voorlezing van het briefje. Er is wederom een kommissaris van politie verschenen, die verzocht dat eene bevestiging uit de geabonneerden de zaak met den directeur zou gaan ophelderen. Er zijn twee geabonneerden afgevaardigd geworden, maar deze hebben geene andere troost kunnen verwerven, dan dat de directeur het briefje aan de autoriteiten had uitgeleverd. Op dit hun rapport is het sluiten en schreeuwen op nieuw begonnen; een tweede kommissaris van politie is komen vragen, wie de voorstelling Idus dorst storen. Al de geabonneerden antwoordden gelijktijdig *dat hen ik*; de politie-beambte trachtte aantekening te houden van al de antwoordende stemmen, maar moest opgeven. Weldra verscheen er een derde kommissaris met een aantal dienaren. Deze sommeerde het publiek, zich stil te houden en liet drie arrestanten achter af brengen. Nu wilden al de geabonneerden insgelijks gearresteerd worden en volgden zij de gevangenen naar de gevangenis waar zij te vergeefs aandrongen om mede opgesloten te worden. De zaal was nu bijna ledig en de acteurs speelden het stuk *Ketty* genaamd, maar de geabonneerden, die men niet had willen opsluiten, keerden terug en het geweld begon op nieuw. De politie verscheen ook wederom met hare agenten, en wilde een jong mensch arresteren; maar het publiek ontzette denzelven.

Intusschen werd er tusschen de regering en eenige deftige burgers onderhandeld. Het publiek eischte thans, behalve de voorlezing van het briefje, het loslaten der gevangenen. De regering gaf toe aan alles.

De regisseur verscheen op het tooneel en las voor, dat afschoon het reglement de voorlezing verbood van op het tooneel geworpen briefjes, men ditmaal van dit regerings-besluit zou afwijken, en dat het briefje niet anders inhield dan het verzoek, om eene voorstelling van *Robert le Diable*, welk stuk den volgende avond gegeven zou worden.

Naden regisseur verscheen er een vierde kommissaris, die statig tot op den voorgrond van het tooneel tredende, de voorstelling uit hoofde der wanorde geëindigd verklaarde.

Hierop volgde een verward geschreeuw: *Bis, bis, bravo! en bas, psi, psi*, en een verschrikkelijk gejoel, gemengd met eene uitbarsting van lagchen.

De gordijn viel, de gevangenen werden in de zaal terug geleid, en met een gejuich ontvangen, hetwelk misschien tot nieuwe ongeregelheden geleid zou hebben, zoo zij zelven niet met moeite de kalmte hadden hersteld.

De zaal werd ontruimd, maar onder een vervaarlijk geschreeuw van het gemeen, hetwelk zijn geld terug wilde hebben.

(Nederl. Staats- en Amsterd. Couranten.)

ADVERTISEMENTEN.

(7016) De KURATOR der *Nieuwe Wees-kuratele en Onbekeerde Boedels Kamer*, zal, na den 10^{den} dezer, aan de Crediteuren van de Boedels *H. L. PERRET GENTIL* en daaraan behoorende aandelen in de Plantaadje *Lust en Rust*, *P. J. Vlier*, *A. BEGBIE* en *H. M. BAKKER* (tweede Repartitie), de hun competentende penningen uitbetalen.

Paramaribo den 3 Februarij 1835.
J. O. N. ENGELBRECHT.
1ste Commies.

(6503) Wordt geland uit de Noord-Amer. Brik *Sarah Ann*, Kapt. T. J. FOSTER en te bekomen bij: H. A. BUHK & Co.

Bickeljaauw in vaten, Tabak, s. f. Blom, Haring, Mackreel, Sperm. Kaarsen, Vlesch in heele, halve en $\frac{1}{2}$ vaten.

Nog in voorraad: Zeep, Zout, Pik, Theer, Brauwwerk, geschilderde Stoelen, Spek in heele en halve vaten, Rijst, 1—1 $\frac{1}{2}$ —1 $\frac{1}{2}$ —en 2 d^m Pitch Pine Planken; 1 en 2 d^m White Pine Planken, Amer. Gingels, Lamp-Olie, Verf- en Lakerwaren, Veld- en Timmergereedschappen 2 meer andere Plantagie-Behoeften.

Alsmede: nog eenige $\frac{1}{2}$ pijpen opregte Madera Wijn, oxhoofden extra goede R^og Wijn en kisten Bourgogne Wijn.

Paramaribo den 1sten Februarij 1835.

(6485) Aangebragt per het Schip *Concordia*, Kapt. J. J. DIJK, en te bekomen in het Pakhuis van W. GROEN, aan de Watermolenstraat, naast het Pakhuis van de Heeren N. BOX & Co.

Boter in 14 ponds vaatjes, Zoetemelksch en Komijne Kazen, Hammen, Rook en Pekelspek in $\frac{1}{2}$ tonnen, Vlesch in dito, Aardappelen en Ajuin, Jenever in kelders, witte en conjac Brandewijn, oxhoofden en kisten Roodewijn, halve pijpen Madera dito, groene en graanwe Erwtten in pullen, Gort in dito, Banket in Hasschen, diverse Likeuren, zwarte en groene Thee, Lijn en Patent Olie in pullen, Amen Patent dito, diverse Verfwaren, Dul en Grelhechte Houwers, Houweelen, Schoppen, Negerhoeden, diverse Stukgoederen, diverse Dames Modewaren, Mans-, Vrouwen- en Jongens Hoeden, diverse Galanterien, Steenen, Kalk, Cement, Holl. Deelen, en meest andere Goederen.

(7007) De reeds bij vorige Couranten geannonceerde Verkoop van het *DRF*, met de daarop staande *GEBOUWEN*, gelegen aan de *Oranjestraat*, bekend onder L^o A. N° 86; aankomende den Boedel wijlen JACOB BENJAMIN JACOBS, zal alnu plaats hebben op Dingsdag den 10^{den} dezer, des namiddags ten vier uren, ten huize van den Vendu-meester S. F. FLU.

Paramaribo den 4 Februarij 1835.

G. JACOBS q^t.

VENDU:

HEDEN NAMIDDAG om 4 ure, ten Huize, laatst bewoond door de Heeren BOTHE en FUCHS aan de *Keizerstraat*, van diverse *GOEDEREN*. (7842)

(6501) M. A. KEISER zal Vrijdag, des morgens 9 uren op VENDU Verkoopen: Provisien, Stukgoederen, Osnabrug Linnen, eenige Meubelen, een extra Forte Piano, 1 en $\frac{1}{2}$ duim Wane Planken, enz., enz.

De ondergeteekende brengt ter kennis van het geëerde Publiek, dat hij thans woont in de *Keizerstraat*, N° 193.

F. W. HOSTMANN,

(7023) Med. Doct.

(1251) De ondergeteekende, voornemens zijnde, tot herstel zijner gezondheid, eenigen tijd de Kolonie te verlaten, verzoekt alle degenen waaraan hij iets mogt verschuldigd zijn, hunne rekeningen in blanco in te zenden ten huize van den WelEdelen Heer WENTHOLT.

Paramaribo den 1sten Februarij 1835.

HOEKSTRA.

(6990) J. G. BOMMER en Echtgenooten en Kinderen, alsmede de minderjarige C. M. HARTMANN, betrekken.

SCHIEBSTUDINGEN.

INNENGEKOMEN.

Den 3 dezer, de Nederlandsche Schooner *Dolphins*, Kapt. G. ELBERT, aankomende van Saramacca.

Gedrukt te Paramaribo, bij de ERVEN J. BRINK